Dosarul nr. 5r-2703/2024
4-24083081-12-5r-26072024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

02 mai 2025 *****

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Ana Costiuc
Grefier - Olga Mazur
Cu participarea:
Contravenientului - *****
În lipsa:
Agentului constatator legal înștiințat

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de ***** împotriva deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 631017 din 02.07.2024 emisă de Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP în cauza contravențională prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul Contravențional,

a c o n s t a t a t:

1. La 02.07.2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, *****, a întocmit în privința lui *****, *născut la* *****, decizia de sancționare seria/nr. MAI06 631017, prin care acesta a fost sancționat în baza art. 238 alin. (3) din Codul Contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1500 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare, fiind reținut în sarcina acestuia că, *la 02.07.2024, ora 10:39, fiind în *****, pe bd. Decebal bl. 23/2 și conducând automobilul de model „PORSCHE”, cu n/î „*****”, nu a acordat prioritate pietonilor care urmau să traverseze strada regulamentar.*
2. La 17.07.2024, *****, a depus contestație împotriva deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 631017 din 02.07.2024 emisă de Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP în cauza contravențională prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul Contravențional.
3. În motivarea contestației contravenientul a indicat că agentul constatator i-a aplicat sancțiunea contravențională fără a cerceta multilateral, complet și obiectiv materialele cauzei. Mai mult decât atât, agentul nu a acumulat suficient material probant pentru ai demonstra vinovăția.
4. Astfel, solicitându-se anularea deciziei de sancționare cu dispunerea încetării procesului contravențional.

5. **În şedinţa de judecată contravenientul *****,** a susținut contestația din motivele de fapt și de drept invocate. Suplimentar a menționat că nu este de acord cu decizia de sancționare, dat fiind că din comportamentul pietonului nu a dedus că ultimul dorește să traverseze strada.
6. **În şedinţa de judecată agentul constatator – *****,** nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin scrisoarea de confirmare a recepționării prin e-mail anexată la dosar (f.d. 23). Astfel că, prin prisma art. 455 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 Cod Contravențional al RM, examinarea cauzei în lipsa agentului constatator.
7. ***Audiind participantul la proces şi examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată consideră că contestaţia urmează a fi admisă din următoarele considerente***.
8. Cu întâietate, instanța de judecată stabilește că, contestația/recursul judecat, este depus în termen de 15 zile de la data aplicării sancțiunii, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) Cod Contravențional al RM, fiind respectate pe deplin.
9. În conformitate cu art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.
10. În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) Cod Contravențional al RM, este supusă răspunderii contravenționlă numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.
11. În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.
12. Astfel, în ședința de judecată s-a constatat că la 02.07.2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, *****, a întocmit în privința lui *******,** *născut la* *****, decizia de sancționare seria/nr. MAI06 631017, prin care acesta a fost sancționat în baza art. 238 alin. (3) din Codul Contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1500 lei, cu aplicarea a 5 puncte se penalizare, fiind în *****, pe bd. Decebal bl. 23/2 și conducând automobilul de model

„PORSCHE”, cu n/î „*****”, nu a acordat prioritate pietonilor care urmau să traverseze strada regulamentar.

13. În conformitate cu art. 458 alin. (1) din Codul Contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.
14. În accepţiunea reglementărilor în vigoare stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte contravenţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate la faza stabilirii faptei contravenţionale.
15. La caz instanța de judecată reține că agentul constatator **nu a prezenta nici o probă ce să confirme vinovăția persoanei de comiterea contravenției imputate**.
16. În conformitate cu art. 425 alin. alin. (1)-(3) din Codul contravenţional: (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.
17. Conform art. 425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.
18. Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina contestatarului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea contestataruluiu acţionează principiul *in dubio pro reo*.
19. Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problema de drept, principiul *in dubio pro reo* este o

problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional şi, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

20. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.
21. La acest capitol instanța accentuează că circumstanțele cauzei urmează să fie constatate cu precizie de către agentul constatator în cadrul urmăririi contravenționale, întrucât, reiterăm că exigențele procesului penal sunt aplicabile și procesului contravențional, astfel, exigențele impuse de prevederile art. 6 din CEDO, sunt importate de către CtEDO și acuzațiilor în materie contravențională, așa cum s-a statuat în cauza *Ziliberberg c. Moldovei (hotărârea din 01 mai 2005)*. Rațiunea instituirii cerinței imperative de indicare cu suficientă precizie a circumstanțelor cauzei săvârșirii faptei contravenționale a fost aceea de a-i permite instanței cercetarea legalității și temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție prin stabilirea faptelor materiale și verificarea încadrării juridice pe care acestea au primit-o, precum și a caracterului justificat al sancțiunii aplicate.
22. În acest sens instanța relevă că la materialele cauzei nu este anexat *nici o probă* ce ar confirma vinovăția înaintată.
23. În conformitate cu art. 425 alin. (7) din Codul Contravențional, Procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.
24. Tot aici, instanța de judecată evidențiază că hotărârea sa trebuie să fie legală, motivată și întemeiată numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.
25. Potrivit art. 8 alin. (3), art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii (i.e. contravenţiei) nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului (i.e. contravenientului). Sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.
26. Astfel, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente şi utile învinuirea contravențională formulată şi motivată prin faptul că *****, la 02.07.2024, ora 10:39, fiind în *****, pe bd. Decebal bl. 23/2 și conducând automobilul de model „PORSCHE”, cu n/î „*****”, nu a acordat prioritate pietonilor care urmau să traverseze strada regulamentar.
27. În conformitate cu art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în articolele 441 şi 445, instanța încetează procesul contravențional.

28. Astfel, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.
29. În baza celor prezentate şi având în vedere prevederile articolelor 441, 448 şi 462 – 463 din Codul contravențional, instanța de judecată –

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de *****, împotriva deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 631017 din 02.07.2024 încheiată de către agentul constatator ***** din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP în cauza contravențională prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul Contravențional.

Se anulează decizia de sancționare seria/nr. MAI06 631017 din 02.07.2024, încheiată de către agentul constatator ***** din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP prin care ***** a fost sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional cu amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1500 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Se încetează procesul contravențional în cauza contravențională de învinuirea lui ***** în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul Contravențional din lipsa în acțiunile acestuia a faptului contravenției.

Copia hotărârii se remite pentru informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Ana Costiuc**